

عنوان مقاله:

بررسی همگرایی صنعتی در استان های ایران: رهیافت اقتصادسنجی فضایی (SDM)

محل انتشار:

فصلنامه مدل سازی اقتصادی، دوره 11، شماره 38 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سارا معصوم زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز

مهدی شیرافکن - عضو هیئت علمی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

مرتضی سیاره - مربی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی همگرایی بهره وری استان های ایران در دو سال ۱۳۸۶ و ۱۳۸۹ می پردازد. به این منظور از روش های همگرایی مطلق، شرطی بتا و اقتصاد سنجی فضایی (SDM) (ضرورت لحاظ اثر همسایگی در بررسی) استفاده شده است. نتایج نشان می دهد همگرایی بتای مطلق وجود داشته و ضریب آن برابر ۱۲/۰ می باشد. همگرایی مشروط نیز حاکی از وجود همگرایی در بهره وری است. این ضریب برابر ۲۴/۰ بوده و هر دو ضریب همگرایی در سطح ۱ درصد به لحاظ آماری معنادار است. متغیرهای کنترل در همگرایی شرطی شامل تنوع صنعتی و سطح تحصیلات با اثر منفی و نیز یک نواختی صنعتی و دسترسی به زیرساخت جاده ای بین استانی با اثر مثبت بر همگرایی ارزش افزوده بخش صنعت می باشد. بر اساس نتایج، پیشنهاد می شود سیاست گذاران و برنامه ریزان اقتصادی توجه بیشتری به یک نواختی صنعتی بر اساس پتانسیل های هر منطقه داشته باشند.

کلمات کلیدی:

طبقه بندی JEL : R۱۱، R۳۰، R۳۸. واژگان کلیدی: همگرایی بهره وری، صنعتی، زیرساخت جاده ای، ایران، اقتصادسنجی فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1861852>

